

SCHAAKRUBRIEK

No. 6.

Alle correspondentie betreffende deze rubriek aan Dr. J. Selman, Kerkrade, Hoofdstraat 7.

Algemeen gedeelte.

In de winterwedstrijd der Heerlense Schaakvereniging werden de volgende uitslagen genoteerd: Koblitz—Hoen 1—0; Nijburg—v. Gerstel 1—0; jr. Veegens—Vinken afg.; Herstein—Dr. Selman 0—1; jr. Bianchi—Hoen 1—0; Schutgens—v. Kerkoerle 0—1; Koblitz—Filipiak $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$; Reichrath—Schutgens 1—0.

Partij-gedeelte.

Ter afwisseling van de zwaar-kaliber partijen wil ook de schaker wel eens wat lichtere kost te verteren krijgen. Daartoe diene de volgende verzameling van korte partijen, als een lachspiegel van het zo ernstige schaakspel.

Partij No. 7.

De kortste tournooi-partij!

Wit: Gibaud; Zwart: Lazard.

Gespeeld te Parijs in 1920 (kampioenschap van Frankrijk!).

1. d2—d4 Pg8—f6
2. Pb1—d2 e7—e5
3. d4xe5 Pf6—g4
4. h2—h3? Pg4—e3!!

Wit geeft op, daar mat of dameverlies volgt.

Dit wereld-record werd geëgaliseerd door een partijtje, dat de bekende speler Halic in 1932 in Weenen won.

Partij No. 8.

Wit: F. Lanz; Zwart: I. Halic.

1. d2—d4 Pg8—f6
2. Pg1—f3 c7—c5
3. Lc1—f4 c5xd4
4. Pf3xd4? e7—e5!

en Wit gaf op, daar op 5. Le5: Da5+ met looper-verlies volgt.

In 1933, tijdens het Olympiade-schaaktournooi te Folkestone verloor Combe (Italië) van Hasenfuss (Letland) de volgende fraaie partij.

Partij No. 9.

1. d2—d4 c7—c5
2. e2—e4 c5xd4
3. Pg1—f3 e7—e5
4. Pf3xe5? Da8—a5+

en Wit gaf op.

De volgende partij won Zwart reeds in 6 zetten, waarbij hij alleen pionzetten deed!

Partij No. 10.

Wit: N.N.; Zwart: Brüning.

Gespeeld te Milwaukee in 1908.

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 e7—e6
3. Pb1—c3 c7—c5
4. Lc1—f4 c5xd4
5. Lf4xb8 d4xc3
6. Lb8—e5 c3xb2!

en Wit gaf op.

Dat ook correspondentie-partijen vaak tot kortsluiting aanleiding kunnen geven, tonen de volgende voorbeelden.

Partij No. 11.

Wit: F. Kraus; Zwart: Costin,

Correspondentietournooi der Schach-Zeitung 1913.

1. d2—d4 c7—c5
2. d4xc5 Dd8—a5+
3. Pb1—c3 Da5xc5
4. e2—e4 e7—e5
5. Pg1—f3 d7—d6
6. Pc3—b5 Pg8—e7
7. b2—b4! Zwart geeft op; op Dc6 volgt 8. Lb5!, Dxb5 9. Pc7+.

Partij No. 12.

Wit: M. Warren (Dublin); Zwart: Dr. J. Selman (Amsterdam).

Correspondentie-tournooi I.F.S.B. 1932.

1. d2—d4 Pg8—f6
2. c2—c4 e7—e5
3. d4xc5 Pf6—e4
4. a2—a3 d7—d6
5. e5xd6 Lf8xd6
6. g2—g3? Pe4xf2!

Wit geeft op, want op 7. Kf2: volgt Lg3+!

Probleem-gedeelte.

Wij beginnen dan heden met de probleem-oplossingswedstrijd.

1. Telkens zal een reeks van 16 problemen worden gegeven ter oplossing, 10 tweezetten en 6 driezetten.
2. Voor elke correcte oplossing worden punten toegekend, en wel 2 punten voor elke opgeloste tweezet, 3 punten voor elke opgeloste driezet.
3. Voor een aangegeven nevenoplossing (d.i. een extra-oplossing; eigenlijk een fout van het probleem) worden 2 (bij een driezet 3) extra-punten toegekend.
4. Voor de oplosers, die na zulk een reeks van 16 problemen het grootste aantal punten hebben, worden twee geldprijzen van f 2.50 beschikbaar gesteld. Eventueel worden deze prijzen door loting toegekend.

5. De oplossingen moeten uiterlijk de Vrijdagavond, volgende op de Zaterdag van plaatsing, laatste post, in het bezit van den schaakredacteur zijn.

Hier volgen de beide eerste opgaven van de oplossingsreeks.

No. 1,

Chr. Lutgen.

Wit: Kf2, Lc3, Lf1, Tg5, pi e3, f4.
Zwart: Kh4, Lh1, Te8, pi h2.

Mat in twee zetten.

No. 2.

K. Buchwald en H. Brixi.

Wit: Ka1, Lc2, d8, Pd3, Te1, pi b5, d4, f4.
Zwart: Ka3, Lf8, pi b6, c7.

Mat in drie zetten.

Enkele wenken:

Vergelijk eerst de stelling van het diagram met de opgave der stukken onder het probleem! De laatste is bindend.

Denk er om: een probleem-oplossing mag wel met een schaak beginnen. Dat het meestal niet gebeurt, is een kwestie van aethetica.

Geef van de oplossing:

bij een tweezet alleen de eerste zet (de zg. sleutelzet);

bij een driezet behalve de sleutelzet ook de tweede zetten op de mogelijke antwoorden van Zwart (kortweg: geef ook de mogelijke varianten).